

Työ- ja elinkeinoministeriö
kirjaamo@tem.fi

Työ- ja elinkeinoministeriön lausuntopyyntö 15.9.2017 (TEM/1753/03.01.01/2017)

Luonnos hallituksen esitykseksi laeiksi uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annetun lain ja tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Työ- ja elinkeinoministeriö on pyytänyt 15.9.2017 Energiavirastolta lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annetun lain ja tuulivoiman kompensatioalueista annetun lain 6 §:n muuttamisesta. Energiavirasto kiittää mahdollisuudesta lausua asiassa ja esittää seuraavaa:

Esitys pääasiallinen sisältö

Esityksessä ehdotetaan uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annettua lakia muutettavaksi niin, että laissa säädettäisiin tarjouskilpailuun perustuvasta premiojärjestelmästä, jossa edistettäisiin teknologianeutraalisti uusiutuviin energialähteisiin perustuvia voimalaitosinvestointeja. Samalla syöttötariffijärjestelmä suljettaisiin biokaasuvoimaloiden ja puupolttoainevoimaloiden osalta.

Energiavirasto katsoo, että ehdotettu lakimuutos on lähtökohdiltaan perusteltu monestakin syystä. EU:n valtiontukea koskeva sääntely edellyttää teknologianeutraalien tukijärjestelmien kilpailutusta. Lisäksi uusiutuvan energian tuotantomuotojen tuotantokustannukset ovat viime vuosina osin jo alittaneet muilla tuotantomuodoilla tuotetun sähkön tuotantokustannukset, joskaan markkinaehtoisesti investoinnit eivät vielä toteudu. Niin ikään uusiutuvan energia-alan osaaminen ja markkinat ovat kehittyneet siten, että edellytykset teknologianeutraaleille tukien tarjouskilpailuille ovat hyvät. Kehittyneet markkinat ovat puolestaan edellytyksenä kustannustehokkaille kilpailulle tukijärjestelmälle, mitä voidaan pitää yhteiskunnan kokonaisedun mukaisena tapana tukea uusiutuvan energian sähkön tuotantoa.

Tuotantomuodot ja teknologianeutraali kilpailu

Esityksen mukaan sähkön tuottaja voisi osallistua tarjouskilpailuun tuulivoimalaa, biokaasuvoimalaa, puupolttoainevoimalaa, aurinkovoimalaa ja aaltovoimalaa koskevalla investointihankkeella. Premiojärjestelmän soveltamisalaan kuuluisivat RES-direktiivissä tarkoitetut uusiutuvat energialähteet siltä osin, kun kyse on niihin perustuvasta, Suomen oloissa merkityksellisestä sähkön tuotannosta, lukuun ottamatta vesivoimaa.

Suurvesivoiman (yli 10 MW) osalta uusiutuvan energian lisäyspotentiaali on rajallinen, sillä rakentamaton vesivoimapotentiaali sijaitsee pääosin suojelluissa vesistöissä. Lisäksi suurvesivoimainvestoinnin arvioidaan olevan kannattava myös ilman tukea. Käytännössä vesivoimatuotannon lisäyspotentiaali Suomessa rajoittuu lähinnä olemassa olevien laitosten tehonkorotuksiin ja pienvesivoiman (enintään 10 MW) lisäykseen.

Energiavirasto katsoo, että tarjouskilpailuun osallistumisoikeuden saavat tuotantomuodot vastaavat hyvin RES-direktiivin sähkön tuotannon kannalta olennaisia tuotantomuotoja ja preemiojärjestelmän voidaan näin ollen katsoa olevan tästä näkökulmasta teknologianeutraali. Vesivoiman sulkeminen preemiojärjestelmän ulkopuolelle on esityksessä esitettyjen syiden nojalla perusteltua. Preemiojärjestelmän ei voida katsoa hidastavan uuden teknologian kokeiluhankkeiden toteuttamista preemiojärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien tuotantomuotojen kohdalla, koska vain tavanomaisen teknologian hankkeet jäisivät näiden osalta energiatuen ulkopuolelle.

Uusiutuvan energian tukien tarjouskilpailut

Monissa EU-maissa on käytössä tukijärjestelmiä uusiutuvan energian edistämiseksi. Tukijärjestelmien toteutusmallit eroavat huomattavasti toisistaan. Suomi on niitä harvoja Euroopan maita, joissa tukijärjestelmä rahoitetaan valtion budjetista eikä suoraan sähkön käyttäjiltä kerättävillä maksuilla. Kustannustehokkuuden parantamiseksi ja EU:n valtiontukisääntelystä johtuen monissa maissa ollaan jo siirrytty kilpailutettuihin tukijärjestelmiin.

Tarjouskilpailun osallistumisen edellytykset ja osallistujalle asetettavat vaatimukset eroavat merkittävästi kilpailutuksittain ja maittain. Yleisesti on huomattu, että hankkeiden toteutumismvarmuus alenee, mikäli hankekehitykseltä vaadittu valmiusaste (esimerkiksi hankkeen luvitus) on alhainen eikä kilpailutukseen osallistujille ole asetettu riittäviä sanktioita hankkeen toteuttamatta jättämisestä.

Tarjouskilpailu voidaan järjestää esimerkiksi suljettuna tarjouskilpailuna, laskevana tarjouskilpailuna, nousevana tarjouskilpailuna tai tarjouskilpailumallien yhdistelmänä. Voittaneiden tarjousten hinta määräytyy yleisesti joko selvityshinnan mukaan, jolloin kaikki tarjoavat saavat saman hinnan (esimerkiksi korkeimman hyväksytyin tarjouksen mukaisen hinnan) tai kunkin tarjouksen mukaisesti erikseen. Esityksen mukaan preemiojärjestelmän tarjouskilpailu toteutettaisiin suljettuna tarjouskilpailuna, jossa tukitaso määräytyisi kunkin tarjouksen mukaisesti erikseen.

Energiaviraston näkemyksen mukaan suljettu tarjouskilpailu on järkevin vaihtoehto tarjouskilpailumalleista preemiojärjestelmässä. Hallinnolliset kustannukset pysyvät näin monimutkaisia kilpailumalleja alhaisempina ja tarjouskilpailuun osallistuminen on yksinkertaisempaa. Strategisen tarjoamisen riskejä voidaan pitää kohtuullisina tilanteessa, jossa mahdollisia tarjouskilpailuun osallistuvia hankkeita on paljon suhteessa kilpailutettavaan

tuotantomäärään. Uusiutuvan energian eri tuotantomuodot ja markkinatilanne huomioon ottaen tarjouskilpailuun osallistuvia hankkeita voidaan arvioida olevan riittävästi, niin että kilpailun edellytykset tältä osin täyttyvät.

Preemion määräytyminen

Esityksen mukaan preemiojärjestelmän kustannustehokkuus sekä valtion talousarvioon vuosittain otettavan määräraharatpeen ja järjestelmän kokonaiskustannusten ennakointi on arvion mukaan parhaiten samanaikaisesti toteutettavissa, kun tukitaso määräytyy kiinteän preemion ja liukuvan preemion yhdistelmänä.

Esityksessä ehdotetaan liukuvan ja kiinteän preemion yhdistelmää siten, että tuki pysyy kiinteänä, kun sähkön markkinahinta on enintään 30 euroa/MWh. Malli arvioidaan kustannustehokkaimmaksi ja parhaiten varmistavan kustannustehokkaimpien hankkeiden toteutumisen. Jos viitehintaa olisi korkeampi kuin 30 euroa/MWh, siirtyisi sähkön hintariskiä sähkön tuottajalle, mikä nostaisi rahoituskustannuksia ja tuen tarvetta. Vastaavasti valtiolle tukijärjestelmästä aiheutuvat kokonaiskustannukset nousisivat.

Energiavirasto kannattaa esityksen mukaista preemion määräytymistä ja tukitason määräytymistä jokaisen tarjouksen mukaisesti erikseen (pay-as-bid), koska tällöin riski tarvetta suuremman tuen maksamisesta voimalaitoksille laskee verrattuna tilanteeseen, jossa preemio määräytyisi selvityshinnan (pay-as-clear) eli korkeimman hyväksytyin tarjouksen mukaisesti.

Energiavirasto katsoo, että ehdotetun kaltainen preemion määräytyminen on kannatettava. Liukuva preemio on kiinteää preemiota tasapuolisempi taustoiltaan erityyppisille hanketoimijoille ja asetettu sähkön viitehintaa pienentää valtion riskiä kustannuksista, mikäli sähkön hinta laskisi nykyisestä. Ehdotetun mallin on arvioitu tulevan valtiolle selvästi kiinteän preemion mallia edullisemmaksi. Kiinteän preemion voidaan katsoa olevan myös liukuvaa preemiota markkinaehtoisempi. Kilpailutettavan tuotantomäärän ollessa kuitenkin vähäinen, voidaan myös sähkömarkkinaikutusten arvioida jäävän vähäisiksi.

Tarjouskilpailun järjestäminen

Ehdotuksen mukaan Energiavirasto järjestäisi tarjouskilpailun tasapuolisella ja syrjimättömällä tavalla. Preemiojärjestelmään on mahdollista hyväksyä enintään kilpailutettavan sähkön vuosituotannon määrän mukaisesti voimalaitoksia. Preemiojärjestelmän mukaiset oikeudet ja velvollisuudet olisivat voimassa määräajan, josta tukiajan enimmäispituus olisi kaksitoista vuotta.

Ehdotuksessa on määritelty edellytykset, joiden täytyessä sähkön tuottaja voi osallistua tarjouskilpailuun. Voimalaitoksen tulee muun muassa olla uusi eikä se ole

saanut saada valtiontukea. Voimalaitosta ei myöskään voida rakentaa sellaisen samalla paikalla sijaitsevan voimalaitoksen tilalle, jonka investointia varten on myönnetty valtiontukea. Lisäksi voimalaitoksen rakentamisen edellytyksenä olevien rakennuslupien ja kaavojen tulee olla lainvoimaisia ja voimalaitoksella tulee olla sähköverkkoon liittämisen mahdollistava liittymistarjous tai liittymissopimus.

Energiavirasto katsoo, että esityksen mukaiset voimalaitoksen tarjouskilpailuun osallistumisen edellytykset ovat järkeviä ja oikeasuhteisia, kun tavoitteena on, että tarjouskilpailuun osallistuu vain toteuttamiskelpoisia voimalaitoshankkeita. Erityisesti rakennuslupien ja kaavojen lainvoimaisuuden vaatimuksessa sekä verkkoliityntään liittyvien edellytysten osalta ehdotuksessa on huomioitu syöttötariffijärjestelmässä havaitut mahdolliset ongelmat ja pyritty ratkaisemaan nämä. Tarjouskilpailuun osallistumisen muut edellytykset ovat esityksessä kohtalaisen yksiselitteisiä, minkä voidaan arvioida helpottavan ja nopeuttavan tarjousten läpikäyntiä.

Vakuudet

Esitys sisältää kaksiportaisen vakuusjärjestelmän. Sähkön tuottajan tulee viimeistään tarjousten jättämisen määräpäivään mennessä asettaa osallistumisvakuus, joka on 2 euroa tarjottua megawattituntia kohden. Hyväksytyjen hankkeiden osalta sähkön tuottajan tulee asettaa rakentamisvakuus viimeistään kuukauden kuluessa preemiojärjestelmään hyväksymistä koskevan päätöksen antamisesta. Rakentamisvakuuden ehdotettu määrä on 16 euroa megawattitunnilta. Sähkön tuottaja saa rakentamisvakuuden kokonaan takaisin, jos voimalaitos on kokonaisuudessaan valmis ja tuottaa sähköä sähköverkkoon ehdotuksen mukaisen kolmen vuoden määräajan puitteissa. Rakentamisvakuus tilitetään osittain valtiolle, mikäli voimalaitos ei valmistu kokonaisuudessaan ehdotetussa määräajassa.

Energiaviraston näkemyksen mukaan ehdotetun kaltainen vakuusjärjestelmä on tarkoituksenmukainen, jotta voidaan varmistua hankkeiden toteutuskelpoisuudesta. Vakuusjärjestelmän myötä ehdotuksessa on perustellusti vähennetty joitain tarjousten arviointiin liittyviä viranomaisen tehtäviä syöttötariffijärjestelmän hakemuskäsittelyyn verrattuna, minkä johdosta vakuusjärjestelmä vähentää kustannuksia ja on syöttötariffijärjestelmän hallinnointiin verrattuna vähäisempää.

Preemiojärjestelmään hyväksyminen

Esityksen mukaan Energiavirasto tekee päätökset preemiojärjestelmään hyväksyttävistä voimalaitoksista sekä muista tarjouskilpailuun osallistuneista tarjouksista. Energiavirasto tutkii niiden tarjousten osalta, joissa hinta on riittävän alhainen, täyttävätkö voimalaitokset laissa säädetyt edellytykset preemiojärjestelmään hyväksymiselle. Hinnan perusteella hylättävien tarjousten osalta vastaavaa arviointia ei tehtäisi. Energiavirasto antaisi jokaista tehtyä tarjousta koskien preemiojärjestelmään hyväksymistä tai hylkäämistä koskevan päätöksen.

Energiavirasto katsoo, että voimalaitosten hyväksyminen preemiojärjestelmään on ehdotuksessa suunniteltu sellaiseksi, että se mahdollistaa vain voittavien tarjoutten kilpailuun osallistumisen edellytysten arvioinnin. Tämä on hallinnollisesti kevyempi ratkaisu kuin sellainen, jossa arvioitaisiin kaikkien, tarjouskilpailuun osallistuvien, hankkeiden edellytykset.

Rakentamisaikataulu ja alituotantokorvaus

Sähkön tuottajan on esityksen mukaan liitettävä voimalaitos vähintään osaksi sähköverkkoon kolmen vuoden kuluessa preemiojärjestelmään hyväksymistä koskevan päätöksen antamisesta siten, että se tuottaa sähköä verkkoon ja liitettävä voimalaitos sähköverkkoon kokonaisuudessaan viiden vuoden kuluessa. Mikäli voimalaitosta ei ole liitetty kokonaisuudessaan sähköverkkoon kolmen vuoden kuluessa, tilitetään valmistumatta olevaa voimalaitoksen osaa vastaava osuus rakentamisvaikudesta valtiolle. Mikäli voimalaitosta ei ole liitetty vähintään osittain sähköverkkoon kolmen vuoden kuluessa tai kokonaisuudessaan sähköverkkoon viiden vuoden kuluessa, preemiojärjestelmään hyväksymistä koskeva päätös raukeaa.

Energiavirasto pitää asetettuja määräaikoja kohtuullisina, mutta seuraa-musta niiden rikkomisesta melko tiukkana. Koska voimalaitoksen sähköis-täminen ja sähköverkkoon liittäminen ei ole täysin yksiselitteistä, niin Energiavirasto ehdottaa harkittavaksi seuraamusten rikkomisesta jotain lievempää ratkaisua (esim. alituotantokorvaus), koska sähkön tuottaja menettää joka tapauksessa tulot myymättä jääneestä sähköstä ja joutuu myös maksamaan mahdollisesti alituotantokorvausta.

Ehdotuksen mukaan sähkön tuottaja joutuu maksamaan valtiolle alituotantokorvausta, mikäli voimalaitos ei yllä tarjouksen mukaiseen vuosituotantoon. Voimalaitoksen sähkön tuotanto saa jäädä ensimmäisten neljän vuoden aikana keskimäärin 75 prosenttiin tarjotusta vuosituotannosta ja kahden seuraavan neljän vuoden jakson aikana voimalaitoksen tulee ylittää keskimäärin vähintään 80 prosenttiin tarjotusta vuosituotannosta, jottei alituotantokorvausta tule maksettavaksi.

Energiaviraston näkemyksen mukaan alituotantokorvauksen maksamiselle asetetut rajat ovat kohtuullisia. Riski alituotantokorvauksen maksamiseen kannustaa tuottajia arvioimaan tarjottava vuosituotantomäärä huolellisesti ja tuottamaan tarjoamansa määrän sähköä. Esimerkiksi sääolosuhteet vaikuttavat huomattavasti monen uusiutuvan tuotantomuodon vuosituotantoon ja vuosittainen vaihtelu voi olla huomattavaakin. Tämä on kuitenkin esityksessä otettu huomioon perustamalla alituotantokorvauksen maksu keskimääriin sähkön tuotantomääriin neljän vuoden jaksoissa.

Taloudelliset vaikutukset

Esityksellä on valtiolle taloudellisia vaikutuksia tukijärjestelmästä aiheutuvien kustannusten muodossa. Preemiojärjestelmän kokonaiskustannuksiin vaikuttavat sähkön markkinahinnan kehitys sekä voittavien tarjousten hintataso. Esityksessä ei ole esitetty tarkkaa arviota järjestelmän kokonaiskustannuksista.

Energiavirasto katsoo, että kokonaiskustannusten arviointi on ennakkoon hankalaa, koska kyseessä on ensimmäinen Suomessa järjestettävä uusiutuvan energian tarjouskilpailu. Todennäköistä kuitenkin on, että tukitase tulee alittamaan nykyisessä kilpailutilanteessa syöttötariffijärjestelmän mukaisen tukitason ja järjestelmä näin ollen parantaa uusiutuvan sähkön tuotannon tukemisen kustannustehokkuutta.

Syöttötariffijärjestelmässä olevien tuulivoimaloiden tuotantokustannukset ovat vaihdelleet korkokannasta riippuen 50-100 euroa megawattituntia kohden. Tuotantokustannusten perustana olevien kustannusarvioiden toteutumisesta ei ole kuitenkaan tarkkaa tietoa, mutta oppimisen ja teknologisen kehityksen myötä niiden tulisi teoriassa pienentyä. Muualla maailmassa ja Suomessa tehtyjen tutkimusten perusteella tuulivoiman keskimääräiset tuotantokustannukset ovat nykyisin jo alle 50 euroa megawattitunnilta. Myös aurinkovoiman tuotantokustannukset ovat tutkimusten mukaan viime vuosina laskeneet.

Jos sähkön markkinahinta säilyy nykytasolla, niin halvimmat tuulivoimahankkeet voisivat toteutua noin 20 euron preemiolla. Jos kaikki kilpailun voittaneet hankkeet toteutuisivat 20 euron preemiolla, niin järjestelmästä aiheutuisi valtiolle vuosittain 40 miljoonan euron kustannukset. Tätä summaa voidaan pitää kohtuullisena vuosittain 2 terawattitunnin uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön hankkimiseksi.

Ylimenokausi ja syöttötariffijärjestelmän sulkeminen

Ehdotuksen mukaan tarjouskilpailu olisi tärkeä ylimenokauden ratkaisu erityisesti tuulivoimaloihin liittyvän suomalaisen hankeosaamisen ylläpitämiseksi. Preemiojärjestelmällä voi olla vaikutusta myös metsähakkeen ja muiden puupolttoainesten kysyntään ja markkinahintaan. Markkinatilanne voisi muuttua erityisesti purun ja kuoren osalta. Preemiojärjestelmällä ei odoteta olevan suurta vaikutusta biokaasuvoimalaitosinvestointien toteutumiseen, koska sähkön hinnalla on yleisesti ottaen melko pieni vaikutus biokaasuvoimaloiden kannattavuuteen. Parhaidenkaan aurinkovoimalahankkeiden kustannustehokkuus ei ole vielä tällä hetkellä tasolla, joka ennustaisi niiden menestymistä tarjouskilpailussa.

Ehdotuksen mukaan syöttötariffijärjestelmä suljettaisiin biokaasuvoimaloiden ja puupolttoainevoimaloiden osalta. Näiden osalta hakemus syöttötariffijärjestelmään olisi tehtävä vuoden 2018 loppuun mennessä. Päästöoikeuden hinnan ja turpeen veron mukaan määräytyvää metsähakesähkön tukijärjestelmää on tarkoitettu tarkastella vuonna 2018.

Energiavirasto katsoo, että preemiojärjestelmällä on tärkeä rooli ylimenokauden ratkaisuna, mikä mahdollistaa investoimisen uusiutuvan sähkön tuotantoon alhaisesta sähkön markkinahinnasta huolimatta. Energiavirasto odottaa esityksen mukaisesti tuuli- ja puupolttoainevoimaloiden menestyvän tarjouskilpailussa tuotantomuodoista parhaiten.

Energiavirasto ymmärtää tarpeen sulkea syöttötariffijärjestelmä biokaasuvoimaloiden ja puupolttoainevoimaloiden osalta, koska näiden olisi mahdollista osallistua preemiojärjestelmässä järjestettävään tarjouskilpailuun, ja pitää ehdotettua siirtymäaikaa riittävänä. Myös metsähakesähkön tukijärjestelmän arviointia vuonna 2018 Energiavirasto pitää tarpeellisena.

On kuitenkin syytä tuoda esille, että Energiavirastolla on käsittelyssä parhaillaan kaksi biokaasu- ja puupolttoainevoimalan ennakkotietohakemusta syöttötariffijärjestelmään. Niissä on esitetty arvio syöttötariffijärjestelmään hakeutumisesta 1.7.2019 mennessä.

Vaikutukset Energiavirastolle

Energiaviraston tehtävänä olisi ehdotuksen mukaan järjestää tarjouskilpailut, laatia niihin liittyvä ohjeistus ja lomakkeet sekä huolehtia tarjouskilpailuja koskevasta tiedottamisesta. Energiavirasto tekisi tarjousten perusteella päätökset sähkön tuottajille, joiden voimalaitos hyväksytään preemiojärjestelmään, sekä myös muille tarjouskilpailuun osallistuneille sähkön tuottajille. Suunnitteilla oleviin tarjouskilpailuihin osallistuvia sähkön tuottajia on mahdollisesti 10–40, mutta määrä voi poiketa myös tästä. Sähkön tuottaja saattaa tehdä tarjouksen yhdestä voimalaitoksesta tai useita tarjouksia eri voimalaitoksista. Tarjouskilpailuun osallistuvat sähkön tuottajat olisivat velvollisia maksamaan Energiavirastolle osallistumismaksun.

Osallistumismaksuilla olisi tarkoitus kattaa tarjouskilpailuiden järjestämisestä aiheutuvat kustannukset. Tarjouskilpailujen järjestämiseen arvioidaan tarvittavan Energiavirastossa 2 henkilötyövuotta vuosina 2018 ja 2019. Tämä olisi toteutettavissa resurssien uudelleen kohdennuksella. Preemiojärjestelmään hyväksytyjen sähkön tuottajien maksatushakemusten käsittely sekä preemiojärjestelmää koskevien säännösten ja määräysten noudattamisen valvonta olisi vastaavanlainen kuin syöttötariffijärjestelmässä. Näihin tehtäviin ei arvioida tarvittavan Energiavirastossa lisäresursseja. Lisäksi Energiaviraston tietojärjestelmän päivittämisestä aiheutuisi alustavan arvion mukaan kustannuksia 100 000 euroa.

Energiavirasto pitää esityksen mukaista arviota vaikutuksista Energiaviraston työmäärään ja resursseihin oikeasuuntaisena. On kuitenkin todettava, että preemiojärjestelmä työllistää Energiavirastoa myös kilpailutusten jälkeen: esimerkiksi kilpailun voittaneiden voimaloiden seurantasuunnitelmien hyväksyminen voimaloiden rakentamisen jälkeen, tukien maksutukset aina vuoteen 2036 saakka ja tuotantotukilain noudattamisen valvonnan laajentuvat ja lisääntyvät tehtävät työllistävät asiantuntijoita.

4.10.2017

Dnro 1702/010/2017

Tietojärjestelmän päivittämisestä aiheutuisi esitetyn mukaisesti kustannuksia, mikäli preemiojärjestelmän laitokset on mahdollista integroida nykyiseen tuotantotuen sähköiseen asiointijärjestelmään (SATU). Järjestelmä on jo kuitenkin seitsemän vuotta vanha ja voi olla, että siihen ei ole mahdollista lisätä enää uusia tietoteknisiä elementtejä. Preemiojärjestelmän hallinnoinnista ja tarjouskilpailujen järjestämisestä aiheutuvat kustannukset Energiavirastolle olisivat pääosin henkilöstökustannuksia. Henkilöstökustannukset sisältävät myös jossain määrin Energiaviraston henkilöstön osaamisen laajentamista preemiojärjestelmässä tarvittaviin työtehtäviin.

Muita määrältään selvästi vähäisempiä kustannuksia aiheutuisi muun muassa käännöstöistä ja tarjouskilpailun osallistujien kouluttamiseen ja tiedottamiseen tähtäävien tilaisuuksien järjestämisestä. Lisäksi esitetty preemiojärjestelmä edellyttäisi uusien päätöstyyppien ja tarjouskilpailun yksiselitteisten tietojen ilmoittamiskäytäntöjen (esim. lomakkeiden suunnittelu) valmistelun.

Ylijohtaja

Simo Nurmi

Johtaja

Pekka Ripatti